

אור הצדיק

יוצא לאור ע"י ישיבת "תפארת צדיק" ע"ש מוה"ר"ן מברסלב
 בראשות הרה"ג רבי יוחנן נתן שליט"א

דבר העורך

ידוע ומפורסם העניין שרחל אמנו היתה עקרה, ככתוב בפרשה: "וירא ה' כי שנואה לאה ויפתח את רחמה, ורחל עקרה". גדול היה צערה של רחל עד שאמרה ליעקב: הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי. אך לבסוף ראה ה' בע' ניה ופקד אותה בשני בנים, ככתוב: "ויזכור אלקים את רחל וישמע אליה אלקים ויפתח את רחמה", ועל פסוק זה כתוב במסכת תענית (דף ב'): "אמר ר' יוחנן: שלשה מפתחות בידו של הקב"ה שלא נמסרו ביד שליח, ואלו הן: מפתח של גשמים, ומפתח של היה (יולדת, ז"א של הריון), ומפתח של תחיית המתים".

לצערינו הגדול יש הרבה יסורים בעולם, ואחד מהם הוא עניין העקרות, עד שלפעמים גורם ליאוש ולדכאון. אחד הדרכים לצאת מעצבות זו, הוא לזכור מה שאמרו רבותינו ז"ל, שמפתח ההריון נמצא רק אצל ה' יתברך, ולא אצל אף שליח אחר, וכל שכן לא אצל שום רופא או פרופסור! לפעמים הרופא אומר מילים מסוימות שמסוגלות "לכבות" את הבטחון שיש לנו ב-ה' יתברך ואז נכנסים לעצבות גדולה, חס ושלום. ידוע מה שאמרו גדולי ישראל, שלרופא ניתן רשות לרפא, אך לא ניתן לו רשות לייאש. הגאון 'חזון איש' אמר: רופא קטן לא יודע כלום, ורופא גדול יודע קצת.

רק צריך לעשות את הפעולה שעשתה רחל אמנו, שזו: להתפלל ולבקש, לבכות ולהתחנן ל-ה' יתברך שיאמר די לצרות, ויפתח את השערים הנעולים. ואפילו שעוברים ימים ושבועות וחולפים חודשים ושנים, ולכאורה נדמה כאילו ה' יתברך "לא זמין"- אסור להתיאש, אלא רק להתחזק יותר ויותר בתפילה ובאמירת תהלים ובפיזור צדקה, עד שהישועה תבוא בע"ה, ואז ימלא שחוק פיננו ולשונונו רינה. יה"ר שהקב"ה יענה לכל תפילות עמו ישראל, אמן.

זמני כניסת ויציאת השבת

לרבינו	יציאת ש"ק	כניסת ש"ק
ירושלים: 17: 52	17: 14	16: 00
תל אביב: 17: 48	17: 15	16: 15
חיפה: 17: 45	17: 13	16: 03
באר שבע: 17: 49	17: 16	16: 16

כתובת המערכת: אבני החושן 31 מודיעין
 מיקוד: 71700 טל': 050-3022212
 דוא"ל: tiferet_tzadik@walla.com
ניתן לקבל הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
 נא לשמור על קדושת הגליון, הגליון טעון גניזה!
נא לא לקרוא בזמן התפילה!

דבר ראש הישיבה

על פרשת השבוע

בפרשתינו מבואר על יעקב אבינו שעבד בבית לבן עשרים שנה בנאמנות נפלאה, ואחר כך יעקב אבינו נאלץ לברוח מלבן על פי ציווי ה', ולבן רודף אחרי יעקב כדי להרוג את יעקב, בנותיו ונכדיו (כמו שאומרים חכמינו ז"ל, שביקש לבן לעקור את הכל), ואז הקדוש ברוך הוא מתגלה אליו בחלום הלילה, ומזהירו ואומר לו: "השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע", ואז לבן נאנס "לגנוז" את תוכניותיו, וליעקב וזרעו היתה הרווחה.

בליקוטי הלכות (הלכות תפילין ה"ו אות עב) מבאר ר' נתן, שעניין זה של רדיפת לבן ליעקב שייך בכל אדם ואדם, לבן- רומז ליצר הרע, שהוא "מלבין" לאדם את העוונות ומדמה לו שהם מצוות, והאדם עובד את היצר הרע ב"נאמנות" לא יום ולא יומיים, עד שהאדם מבין שהיצר הרע רמאי, ואומר על רע שהוא טוב ועל טוב שהוא רע, ואז האדם מתחיל להדבק בטוב האמיתי שהן התורה והמצוות, ועשית רצונו יתברך כראוי. אך היצר הרע ("לבן") לא מוותר, ומתחיל להצר את צעדיו של האדם, ומכניס לו בלבולים והפרעות גדולות כדי שיפסיק ללכת בדרך אמת, ועיקר כחו של היצר הרע- במחשבות שבמוח, שפתאום יוצא מוחו חוץ לְשִׁטָּה וחושב מה שחושב, רחמנא ליצן, כאשר האדם יודע בנפשו, בפרט מי שהוא בעל מחשבה, שהיא מידה רעה מאד, כי היא אחד מהעשרים וארבעה דברים המעכבים את התשובה (שו"ע אות ח סימן תרג, ובמג"א שם), וכל המחשבות הללו נקראות בשם "לבן", ונדמה לאדם שאין בכחו לגבור על "הלבן" הזה, ובאמת לא כן הוא, כי המחשבה ביד האדם תמיד, ובכחו להנצל ב"שב ואל תעשה" מכל מיני מחשבות והרהורים על ידי שִׁטָּה דעתו למחשבה כשרה. וצריך "לגנוז" את לב לבן, שכשבורחים מהמחשבות רעות, שלא נכנסים עמהם ב"טוען ונטען" (ויכוח) כדי לגרשם, אלא פשוט לחשוב מחשבות טובות, ולא להתסכל לאחרי כלל, ועל ידי זה דווקא ניצול מהם. אבל לבן לא "מוותר" והוא רודף אחרי יעקב, שהוא האיש הישראלי, להחטיאו בעוד עבירות ומחשבות אסורות. אבל כשהאדם מתעקש ונלחם בכל כחו- סוף דבר שהקדוש ברוך הוא אומר ליצר הרע ("לבן"): השמר לך פן תדבר עם יעקב (איש ישראלי פלוני) מטוב עד רע, אין לך רשות להחטיאו יותר. ואז האדם נעשה "בן חורין" מהיצר הרע.

וזה התחזקות גדולה, שלפעמים נדמה לאדם שהתמודדות עם כחות הרע יהיה לנצח, ואז אין לו כח להלחם, אבל כשיודע האדם שזה רק לזמן מוגבל עד שיגער הקב"ה בשטן ואז יהיה האדם האדם יהיה בן חורין- יש כח להלחם ולהצליח, ובפרט כשיהודי יודע, שבכל מצב הרי הקב"ה עוזרו להלחם, כמבואר במס' קידושין (דף ע"ב), אם כן צריך רק להלחם ולהתעקש, בצירוף תפילה ל-ה'. ה' יזכנו לזה, אמן.

תאריכי פטירת הצדיקים

כסלו

י"ב- ר' שלמה בן יחיאל (המהרש"ל)
 י"ג- ר' רחמים מאזוז, ר' דוד שלוש, ר' חיים מלול
 י"ד- ראובן בן יעקב אבינו ע"ה, ר' דוד אביחצירא הי"ד
 ט"ו- ר' יהודה הנשיא י"ז- ר' יוסף יוזל הורביץ
בזכות נר תמיד הדולקים בשמן זית, נצולין מגזירת שמד

דברי הרב יוסף ברוק שליט"א

הריהו מתחבר ומתדבק בו ובדרכיו. הפכו ארבעת מינים ארציות אלו למנוף המחבר ומדבק עם בורא העולם. וכבר אמרו דורשי רשומות כי מצוה היא מלשון צוות, צוותא, חיבור ודיבוק בין המְצַוֶּה לְמֻצָּוֶה.

כעין זה מצאנו דימוי נוסף. סלם משמעותו גם כְּבֶשׂ המתוקן לעליה (כבש המטוס), והכוונה לכבש עליו עלו מקריבי הקרבן בבית המקדש. גם כאן מובא רעיון זה. הקרבן - מקרב ומדבק את המקריב אל הבורא יתברך ונעשה על ידי דבר חומרי - בעל חי ההופך לרוחני - ריח ניחוח ל-ה'. בניגוד לדתות אחרות המתנות את עליתו של האדם בניתוקן ובידודו מהחברה, נזירים השותקים או המתענים וכדומה, אינם מעלים את החומר אלא בורחים ומתעלמים ממנו (לדאבוננו ידוע עד כמה לא עמדו בכך קדושי הכנסייה לדורותיה). כי אכן, סולם העלייה של האדם מוצב - שקוע ומונח בחומר, אך המצוות הנעשות על ידי חומר זה, הן השליבות באמצעותן הוא מגיע השמימה.

"ויחלום והנה סלם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלקים עולים ויורדים בו" - רבות דובר עליו: סולמו של יעקב. ואכן מחזה נבואה זה מלווה אותנו מראשית ימי האומה. חכמי המדרש ומפרשי התורה הבינו מתוך הדימוי את הרעיון וכיוונו אותו לפנים הרבה. "סלם" - ערכו בגימטריא 130, שווה ערך ל"סיני" - 130. כלומר, התובנה כי החומר הארצי והשפל מהוה בעצם את האמצעי היחיד לעלות ולהתרומם, זוהי בעצם תמציתו של הר סיני - תורה. כל המצוות בנויות מחיבור ושימוש בחומר הארצי והפיכתו למהות רוחנית.

הנותן צדקה - כסף גשמי וחומקי, לעניים, הופך על ידי נתינתו וויתורו על רצונו הפרטי והאישי (האגו) את החומר (הכסף) לדבר בעל ערך רוחני, שכן על ידי זה תתחזק ותפנס אצלו מידת החסד, ההטבה, שהיא מדרכיו ומידותיו של הבורא יתברך בהן עלינו להדבק. המחזיק את ארבעת המינים בחג הסוכות - אתרוג, לולב, הדס וערבה, נוטל בידו עצי ושיחי צומח פשוטים, ועל ידי זה שעושה בהם רצונו יתברך - מצוות של בורא העולם,

פניני הזהר לשבת קודש

כשגרמו העוונות, והשבת לא נשמרה כראוי, שנאמר (ירמיה יז כב): "ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת", כלומר אל תטילו על עצמכם משא של ימות החול שהרי מגן עליכם יום השבת - ולא שמעו לנביא, ואז הגיעה חרב נוקמת נקם הברית. כי השבת והמילה והצדיק נקראים ברית, והעובר עליהם - נמצא בסכנה, רחמנא לצלן.
(זהר חדש (דף כט א))

~ ~

"ויאמר יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק" (שמות יז ט). למה דווקא יהושע? כי עמלק בא בעוון מכירת יוסף, והרי שמירת שבת קודש באה לכפר על עוון מכירת יוסף, ואם חיללו את השבת - אז מגיע עמלק, כי חסר סגולת שבת שתגן. לכן דווקא יהושע שהיה מזרעו של יוסף שהיה צדיק, יבוא וילחם בעמלק ויחליש אותו, ויחזרו להתחזק בשמירת שבת קודש. זהר חדש (דף לא)

עצות משובאות

התבודדות

מי שרוצה לטעום טעם אור הגנוז, היינו סודות התורה שיתגלו לעתיד - ירבה בהתבודדות בינו לבין קונו, וידין וישפוט את עצמו בכל עת על כל עסקיו ומעשיו, אם כך ראוי והגון לו לעשות, ולהתנהג כך כלפי ה' יתברך, הגומל עמו טובות בכל עת ורגע. ויכלכל דבריו במשפט ועל הכל יבוא במשפט עם עצמו, ובזה יסורו מעליו כל הפחדים וינצל מיראות נפולות, היינו שלא יירא ולא יפחד משום שר ואדון וחיה רעה וליסטים ולא משום דבר שבעולם, רק מ-ה' יתברך.

(ליקוטי מוהר"ן טו)

~ ~

צריך כל אחד לראות שיהיה נכלל בשורשו (בשורש נשמתו בעליונים), ובשביל להכלל בשורשו - צריך שיהיה לו ביטול התאוות. ואי אפשר לבוא לידי ביטול התאוות כי אם על ידי התבודדות, כי על ידי שמתבודד בינו לבין קונו, על ידי זה הוא יכול לבטל הכל ולהדבק ב-ה' יתברך ולהכלל בשורשו. (נב)

רגיעות בזמני לחץ

ראה האיש שאינו מצליח להרגיז את הלל, אמר לו: שאלות רבות יש לי לשאול, אך פוחד אני שתכעס עלי. אמר לו הלל: שאל בני את כל שאלותיך ואשיב לך על כולן. כששמע זאת האיש אמר בכעס: הלוואי שלא ירבו כמותך בישראל, מפני שבגללך הפסדתי 400 זוז.

רואים אנו בסיפור זה, עד כמה ברח הלל מהכעס עד הקצה האחרון, ואפילו בזמן לחץ כמו ערב שבת, לא הגיע הלל לכלל כעס, אף שבאמת היה לו על מה לכעוס. ויש אנשים שטוענים: "אם לא מכעיסים אותי אני לא כועס". הלל הזקן מלמדינו שגם כאשר מכעיסים אותנו, עלינו להמנע מן הכעס ולברוח ממנו.

כתוב בספר "דרכי המוסר": נתאר לעצמנו אדם שעבד יום שלם, ולא קיבל שכר מבעל הבית, הרי אותו אדם יכעס וידרוש מבעל הבית שישלם לו את שכרו, ובוודאי שיכעס אם לא שילם לו שכרו על שבוע ימי עבודה, וכל שכן אם לא קיבל ממנו שכר עבור שבע שנים- הרי הדבר יכול להגיע לדי שפיכות דמים. והנה מוצאים אנו בפרשתינו, שלאחר שיעקב אבינו ע"ה עובד אצל לבן שבע שנים בעבור רחל, מרמה אותו לבן ונותן לו את לאה. כיצד יעקב מגיב על כך... מה זאת עשית לי, ברגיעות מוחלטת!! וכן מוצאים אנו לאחר שיעקב בורח מבית לבן, רודף אחריו לבן, וכשהשיג אותו, החל להאשימו על שגנב את אל'היו ואת ילדיו, וכיצד מגיב יעקב בשעת כעסו?! ויחר ליעקב, ויאמר, מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי, במקום לרתוח ולהחטיף ללבן את מה שמגיע לו, מתנצל יעקב ואומר: "מה פשעי מה חטאתי". למדים אנו מהנהגתו של יעקב אבינו ע"ה, שגם בזמן כעס, עלינו להיות שלווים ורגועים, ולא לאבד את שלוות הנפש!

מסופר בתלמוד (מס' שבת דף לא) על שני אנשים ששוחחו ביניהם אודות הלל הזקן, ואמר אחד לחבירו: הלל אינו מתרגז כלל על שום אדם. אמר השני: אני אכעיס אותו עד שיגער בי! והראשון טען שלא יצליח להכעיסו. והתערבו ביניהם על 400 זוז. אותו יום – ערב שבת היה, והלל הזקן היה טרוד בהכנות לשבת, והנה אותו האיש עבר ליד ביתו של הלל וצעק בזילזול: "מי כאן הלל?" "מי כאן הלל?" הזדרז הלל ויצא החוצה ושאל את האיש בעדינות: בני מה רצונך? השיב האיש: רצוני לשאול, מדוע צורת האנשים של אנשי בבל כצורת ביצה? השיב לו הלל בנחת: בני, שאלה גדולה שאלת! והתשובה לכך: בגלל המילדות שאינן יודעות לילד כראוי, ומחזיקות את התינוק מראשו, ולכן ראשו נעשה כצורת ביצה.

הלך האיש, והלל חזר להתכונן לשבת, והנה לאחר כשעה, שוב צועק אותו האיש: "מי כאן הלל?" ושוב יצא אליו הלל ברגיעות ושאל מה רצונו. אמר לו האיש, שיש לו שאלה נוספת. אמר לו הלל: שאל בני. והאיש שאל: מדוע עיניהם של תושבי העיר 'תדמור' אדומות? ענה הלל: בני, שאלה גדולה שאלת! הסיבה לכך, מפני שעיר זו נמצאת במדבר, והרוח מעיפה חולות בעיניהם, ועל כן עיניהם אדומות. הלך האיש והמתין מעט, ואז חזר וקרא: "מי כאן הלל?" יצא אליו הלל ושוב שאלו בנחת מה רצונו. והאיש שאל שאלה נוספת: מדוע רגליהם של האנשים באפריקה רחבות וגדולות? גם הפעם ענה לו הלל בסלנות: בני, שאלה גדולה שאלת! והתשובה היא: מפני שהם גרים במקום שיש בו פיצוץ רבות, ולכן ברא אותם הקדוש ברוך הוא עם רגלים רחבות, כדי שלא ישקעו בבוץ.

(דרשה לישראל)

לימוד התורה, אפילו מתנמנם, הוא טוב

התורה והמעשר והשבת, הם נותנים חיים גשמיים גם כן

הלומד ואינו חוזר, דומה לזרע ואינו קוצר

לרחל לא נולדו ילדים. עברו שבע שנים מאז נישואיה ולמרות רצונה ותפילותיה, אין ספור השתדלויות שעשתה בעניין- ישועתה לא באה. לא היה רופא מומחה שלא פנתה אליו, אך לצערה הנורא ולשברון לבה, הרופאים הודיעו לה על פי דרכי הרפואה: "אין לך שום סיכוי ללדת לעולם, לעולם לא יהיו לך ילדים!"

כשהגיעה רחל לשיא היאוש, וכבר כמעט השלימה עם הגזירה, הגיעה לאוזניה שמועה- שבאומן שבאקוראניה שוכן רופא מומחה היודע לרפא כל חולי ומכאוב בגוף ובנפש, ומתמחה במיוחד במקרים חסרי סיכוי כמו שלה. היא לא השתתה הרבה, ופקדה את הציון הקדוש בשפיכת לבה על צערה הנורא, ואכן לאכזר שנה, פקד אותה ה' בבן זכה בכור "ללא שום סיכוי ללדת לעולם".

יודו לה- חסדו ונפלאותיו לבני אדם

- 02-9950000 לשמיעת שיעורי ברסלב בשפות שונות
- 052-3476706 גמ"ח קונטרסים ודיסקים
- 052-3635951 גמ"ח לימוד לעילוי נשמת
- 054-7280433 גמ"ח תפילין
- 052-6713201 מוהל מוסמך ירא שמים
- 02-5810010 שידוכים לשם שמים
- www.shabes.net אתר השבת הישראלי

ניתן להשיג את הספר 'ליקוטי תפילות' בפנייה למערכת

ישיבתנו בנס ציונה מארחת בחורים, חיילים, בוגרי צבא לשבתות וסופי שבוע באוירה נפלאה ומשובחת הזדרזו והרשמו...
לפרטים:
052-7694555
או
052-6713201

רבינו דיבר הרבה על "תמימות ופשיטות", איך עושים את זה?

אכן שאלה מעניינת, ותחילה נסביר מהו "תמימות ופשיטות": מובא בליקוטי מוהר"ן (תורה קד) על עניין הזמירות בשבת: היה רבינו ז"ל אוהב מאד את העבודות הפשוטות של "סתם" בני אדם, האנשים הפשוטים הכשרים, והיה אוהב מאד מי שיכול לומר הרבה תחינות ובקשות שבתוך הסיפורים הגדולים, כדרך ההמון עם הכשרים. והיה מזהיר ומוכיח כמה פעמים לזמר זמירות בשבת, והיה מקפיד וכועס מאד על מי שהוא חכם בעיניו ואינו מתאמץ לזמר זמירות בשבת ובמוצאי שבת, או שאר עבודות פשוטות, **כי עיקר היהדות הוא בפשיטות ותמימות גמור, בלי שום חכמות.** עד כאן.

ישנן שיחות רבות מרבינו הקדוש על עניין זה- הובאו בשיחות הר"ן, גם בסיפורי מעשיות (מעשה ט, מעשה מחכם ותם), רבינו מלמדינו להועיל במעלת התמימות והפשיטות, והעניין בקיצור: פעמים רבות האדם מכניס "שכל" והבנות במקום שנצרכת "עשיה", ועשיה אינה שכל והבנה אלא **עשיה**, וכמו שאמרו כלל ישראל במתן תורה, **נעשה- אחר כך נשמע**, שנעשה היא העשיה בלי ה"הבנות" ו"השבנות", ואם ילך האדם אחרי שכלו (ש"שכל" הוא ההפך מ"עשיה" פשוטה) יכול ליפול בטעויות גדולות, וכמבואר בליקוטי מוהר"ן ח"ב סימן יב. ואיך מגיעים לזה?

מוהרנ"ת קודם פטירתו, התאנה, ואמר לסוכבים אותו: איני נאנה על זה שלא למדתי מספיק תורה, ועל זה שלא שמרתי את הזמן (ידוע שמוהרנ"ת זצ"ל היה שומר את הזמן באופן נפלא, ואפילו "יום הנסיעה" שהיה פעם בעגלות וסוסים, והיה קשה לנצל את הזמן, עד שצדיקים גדולים אמרו שעל יום הנסיעה אינם יכולים לתת דין וחשבון, אבל מוהרנ"ת אמר שגם על יום הנסיעה יכול לתת דין וחשבון) אלא אני נאנה, מי יודע אם יצאתי ידי התמימות שרבינו התכוון אליה. ואם מוהרנ"ת נאנה על זה, מה נאמר אנחנו, אבל העצה היעוצה לכל אחד, היא להתחזק בתפילה, **בפשיטות ותמימות**, שהקב"ה יזכהו לתמימות ופשיטות שרבינו התכוון אליה, ואין ספק כשהאדם מתעקש ומבקש מ-ה' יתברך על איזה דבר, בפרט ברוחניות- הקב"ה קרוב אליו, ויודיכיהו בנתיבות האמת, ויזכה לעבוד אותו יתברך בתמימות ובפשיטות. ה' יזכנו לזה, **אמן.**

שאלות למדור זה יש לשלוח לכתובת המערכת או לדוא"ל

כל הרוצה להצטרף להאדרת התורה לזיכוי הרבים ולהפצת האור של רבינו ע"י הפצת הגליון בכל רחבי הארץ ואף בעולם נשמח לארח כל אחד ואחת במערכת ההפצה אנא פנו אלינו בהקדם האפשרי **תבורכו מפי עליון!**